

Závěr

Informační technologie díky jejich globálnímu a neudržitelnému rozvoji představují v dnešní společnosti běžnou součást každodenního života většiny lidí. Vedle výhod, které s sebou tento rozmach přináší, však na druhé straně stojí řada nevýhod a problémů s tím spojených. Kyberprostor jako prostředí bez reálného času a prostoru, který nemá omezené hranice a lze se v něm „pohybovat“ bez jakékoliv kontroly, skýtá rovněž útočiště pro širokou škálu negativních společensky škodlivých jednání. Tato negativní jednání jsou relativně nová a ve většině případů z hlediska trestního práva také těžko postižitelná právní úpravou. Důvodem této skutečnosti jsou především charakteristické rysy virtuálního prostředí (globálnost, reálná neomezenost, rychlost, anonymita apod.), které ztěžují jeho samotné poznání a vyjasnění specifik, a to i pro řadu odborníků pohybujících se v dané oblasti. Tato negativa především znesnadňují běžný vyšetřovací postup orgánů činných v trestním řízení.

Virtuální prostředí představuje nové odvětví, které není jednoduché poznat. Má svá specifika a zavádí zcela novou terminologii, se kterou se musí seznámit i právní odvětví. Tato skutečnost je důvodem, proč se kyberprostor dostává do právního povědomí relativně těžce a proč je na něj zaměřeno tak málo právních odborníků. Na druhé straně však existuje nová právní generace, jenž se na toto odvětví zaměřuje a přináší s sebou nový pohled, který pomůže přizpůsobit české zákonodárství dané problematice.

Případové studie byly zaměřeny na zahraniční kauzy, které nám měly ukázat přístup některých států k problematice virtuálních trestných činů. Zároveň měly otevřít nový obzor, který je pro naše právní prostředí neznámý a řekněme, že i nepředstavitelný, neboť v současné době neshledáváme právní zájem na postihu některých škodlivých jednání, která jsou ve světě podrobena určité míře regulace.

V současné době je nutné v České republice přistoupit k určité „technializaci“ trestněprávních norem a reagovat na celosvětovou právní otevřenost k informačním technologiím. Základem bude překonání rigidnosti českého právního řádu, snaha přizpůsobit se vyvíjející se době vzhledem k rozsáhlosti a dostupnosti informačních technologií a jejich rostoucímu zneužívání při páchání trestné činnosti, včetně zavádění nových pojmů, popř. rozšiřování významu pojmů již zažitých a běžně používaných. Česká republika by měla být připravena k řešení konkrétních problémů, s kterými se již některé státy světa potýkají. V trestním právu by proto měly být stanoveny určité mantinely, které by dovolovaly na danou problematiku reagovat a nezaostávat za světovým standardem.